

[Lorentzen.]

til befolkningen i det omfang, man mente det forsvarligt, dels at handle i overensstemmelse med de tanker, der ligger til grund for lovforslaget.

For mit eget vedkommende kan jeg sige, at jeg i og for sig kunne ønske, at man havde søgt at skabe nok så store retskredse, og derfor er jeg naturligvis tilhænger af, at man nedlægger Mariagerkredsen. En dommer skal i virkeligheden være noget af en livskunstner for at kunne få tiden til at gå i så lille en retskreds, men det er jo i høj grad prisværdigt, hvis en mand er livskunstner og kan kombinere sit arbejde med kunsten at leve livet, og min udtalelse skal derfor ikke opfattes som noget i retning af en pegefinger mod vedkommende; jeg synes, det er meget smukt at være livskunstner — jeg er det måske ikke selv.

Der er en ting til, jeg gerne vil sige — i den forbindelse taler jeg også på det ærede medlem hr. Kirkegaards vegne, for det var jo os to, som fik den højtærede justitsminister til at lade Sevel og Ryde forblive under Holstebro retskreds — og det er, at det er ganske givet, at det geografisk er oplagt rigtigt — foruden at befolkningen står bag det — at Sevel sogn, der er 2 mil på hver led, og hvis ene del går over i Haderup sogn, ikke kan have andet tilhørsforhold end Holstebro, sådan som det har haft det i så mange, mange år.

Jeg indrømmer, at udvalget har været lidt for flittigt, når det i sine bemærkninger til ændringsforslagene i betænkningen har skrevet „fastboende fuldmægtig“, for den højtærede justitsminister vil sammen med sit ministerium sikkert få hovedbrud med, hvordan man skal placere disse folk, og med, hvad de i virkeligheden skal foretage sig. Det skal nok vise sig, at der, når der er gået kort tid, ikke er noget arbejde til dem; så må de flyttes tilbage til hovedsædet — muligvis kan de blive boende derude som skatteydere — for man kan formodentlig ikke lade dem tage tinglysningsvæsen, skiftevæsen og fodedvæsen, da der så bliver tale om små underafdelinger, hvilket vil møde mange vanskeligheder. Det er altså bare nogle smukke ord, man skriver, og det er et spørgsmål, om vi måske ikke har skrevet dem lovligt tit.

Jeg må altså bekende mig til dem, der

ønsker det skønne Mariager nedlagt som retskreds.

Gideon: Jeg beklager, at jeg skal forlænge denne debat, men det, der kaldte mig frem, var den højtærede justitsministers forsøg på at sanke gloende kul på mit hoved ved at henvise til den stilling, jeg har taget angående Mariagers sammenlægning med Hellum-Hindsted herreders retskreds.

Jeg kan naturligvis kun sige, at det har glædet mig at høre, at det hjertesuk, jeg udstødte ved lovforslagets første behandling, har gjort så stærkt et indtryk på den højtærede justitsminister, som jeg forstod tilfældet var. Jeg tør vel ikke tro, at det er det, der har været medvirkende til, at vi har fået opretholdt politikredsene i Saksøbing, i Kerteminde og i Hurup; men i hvert tilfælde vil jeg — og her kan jeg godt bruge den højtærede justitsministers ord — „med fryd og megen glæde“ konstatere, at resultatet af den udvalgsbehandling, vi har haft, har givet sig udslag i, at disse politikredse er opretholdt. I denne forbindelse takker jeg den højtærede justitsminister, og samtidig vil jeg gerne lykønske ham til den store sejr, han her har vundet — ingen er jo større end den, der overvinder sig selv, og det forstår jeg den højtærede justitsminister har gjort på dette punkt.

Så talte den højtærede justitsminister om, at jeg „med fryd og megen glæde“ var med til at stille forslag om sammenlægningen af Mariager og Hellum-Hindsted herreders retskredse. Jeg vil heroverfor sige, at dette „med fryd og megen glæde“ godt kunne udelades. Den højtærede justitsminister kunne måske have grund til at være lidt forsigtig, for jeg kunne i og for sig godt have lyst til at bede om lidt nærmere begrundelse for den saltomortale, den højtærede justitsminister har slået i denne sag. Når jeg er med til at stille forslag om, at Mariager skal sammenlægges med Hellum-Hindsted herreders retskreds, skyldes det jo, at jeg synes, man skal følge en vis linie. Jeg har fra første færd set således på det, at det måtte være meget tvivlsomt, om man kunne opretholde Præstø og den her omhandlede retskreds, Mariager, fordi de er for små. For et par år siden nedlagde man Toftlund